

tamquam non recognoscere, ac neque in quinta parte ad equeantes partitam ferri confignati, in nulla merebantur consideratione haberi: vel tamquam praeserentes causam novi debiti, ibi: *Dal Sig. Lazaro Lemetti sicut 150 per pagari et alia suo plicare &c. jam exinde pandunt causam dicti ferri, de qua in illis 99 nullo modo confit, juxta text. in libr. 1. ff. de solus. Patris, cons. 122. lib. 4. Rot. coram Cavall. decr. 165. n. 2. & in 3. rec. p. 11. decr. 143. n. 70. & 1. 19. decr. 150. n. 11. & decr. 350. n. 4.*

Prout nec dolis exomissione hujusmodi excludi valer ex additione dicti negotiorum successivae facta per heredes in inventario: non fuisse quia superadditio facta fuit post annos 22. & potquam tantummodo heredes de intercessi Brozzoli in eodem negotio fuerunt convincti in causa inter ipsos. & Comitem Othonum vertente, ut refert etiam secundum dicta de decile Reverendiss. Conchen. f. Not. denique: id quod 100 pro dolo ponderant. Bald. in l. fin. f. Com. iugur. n. 8. C. de iur. delib. Thomas in 7. de requisit. in confess. invent. tit. 8. cap. 8. n. 179. Grat. iugur. 25. n. 6. lib. 2. Circop. discept. 7. n. 73. in fin. Poth. ref. 2. n. 8. Palm. Nep. decr. Luen. 46. n. 26. Rot. coram Gregor. decr. 169. n. 5. Verum & validius quia dicta superadditio est nimis confusa, veluti simplieriter se restrinxens ad quodcumque interesse in negotio exercitetur per D. Simonem Lucellum, absque eo, quod nominis debitorum, & quantitas ferri, ac pecuniarum in quo existentium specificetur; cum in autem sic confusa descripsio ad eum, finem directivedatur, ut nempe creditores nequeant rei veritatem indagare, dolus utique magis, magisque aggravat, ut in punto Rot. in rec. p. 19. decr. 163. n. 6. in Bononit. fideiisimis 15. Junii 1699. f. Nec obstat, cor. R.P.D. meo Lancetta. & 13. Maii 1701. f. Tunc magis. cor. Emin. D. meo Card. Capra.

Eiusdem relevante est quarta omisso pecularium. Constitit enim ex confessione alterius ex hereditibus facta. Indicata epistola scripta ante inventarium, quod in hereditate defuncti aliquarum reperiatur pecularium summa, ibi: *Non sua cassa si ristorante sommerlevarit, absque eo, quod talis enuntiatio referri posit ad fecta 678 deposita ad creditum Brozzoli in Monte Plestis, quia tal depositum non contabat liberis in eius faciem, sed cum expressa conditione dimittendi cum illo Montifinis creditores illorum Baccellis.* Quemadmodum nec igitur, quod eadem confessio arguit modicam, & non magnam quantitatem, sive quia cum illa omisso fuisse in epistola responsiva alteri epistole Ortho- nis, qui is instabat pro satisfactione iuri crediti in summa considerabilis fecutorum 6000 non relevans confessio summa intelligenda est respectu magis crediti satisfaciendi, non verò in genere: responso enim habet correlationem ad petitionem, & debet interpretari juxta istius terminos, & continentiam, Imol. in testamento, ff. de ann. & aig. legat. Rot. cor. Scaph. decr. 553. n. 7. & cor. Dunoz. Jun. decr. 190. n. 7. & coram Corr. decr. 129. n. 14. & legg. Sive quia Doctores nostri procedendo in subiecta materia benigne cum heredibus salvant omisiones hujusmodi pecularium in duobus arietis, & non ultra, pro submittendo inventario, ut per text. in l. elem in fin. f. de sol. et glori. l. salut. verb. qui tuerandi de rerum regim. tenent. Hondo. conf. 135. lib. 1. n. 7. Thomafin. de invent. tit. 8. n. 171. Poth. all. 3. n. 12. Palm. Nep. de Luen. 46. n. 3. in cultu cuiusnullatum fuit inventarium ob omisionem fecutorum ex circite.

Potius omisionibus dolosus rerum hereditiarum, fructu heredes recurrant ad exceptionem, quod illa non inducunt validitatem inventarii, ne per consequens, quod heres tenet ultra vires hereditatis, sed operuntur rati- 103 um, ut condamnari debeat ad duplum, ex verbis d. lib. 4. C. de iur. delib. 5. Licet in. Ultrà quod enim est quodsi admodum agitata inter Doctores, an ob omisionem descriptionem rerum hereditiarum hys privari debet beneficio inventarii, seu potius puniri debet pena dupli; alii tenentibus, quod ex pena dupli inficta per Imperatorem in d. 4. Licet, non tollatur pena amissionis beneficio inventarii, qui individualis est, & in minimo violata deficit, quodque duplum pe- 104 nitit ad ditta propter delictum contingens, & separatum ab ipsa forma a lege data in confidio inventarii pro beneficio creditorum ad fraudes evitandas, non autem ut heres liberetur a pena nullitatis actus, & hanc opinionem post Acurt. tenentur Bart. Bald. & alii antiquiores interpres, quos refert, & sequitur clar. Mem. Card. Albusus conf. 34. vol. 1. p. 16. cum plurib. legg. & magistrat. Hondo. conf. 34. vol. 1. p. 16. & alii magis recentiores relati per Rocc. disput. 47. n. 2. in fine. Aliis Et ita utraque, &c.

MANTISSA DECISIONUM SACRAE ROTÆ ROMANAÆ, ad Librum Decimum THEATRI VERITATIS & JUSTITIAE, CARDINALIS DE LUCA, Qui est DE FIDEICOMMISSIS, PRIMOGENITURIS, &c

ARGUMENTA DECISIONUM.

DECISIO I. Bononien. Successoris.

ETiam si masculi ex feminis comprehendantur sub vocatione masculorum, attamen quies vel expresse aut tacita testatoris deprehendatur voluntas admittendi tantum masculos ex masculis, nunquam masculi ex feminis succedere valent; de his voluntate autem confitetur, si testator nudem descendentes masculos vocaverit, sed qualitera quoque adiesset, nempe quod desiderante ex masculis, vel lineam tantum invitavit masculinam.

DECISIO II. Bononien. fideicommissi de Chisteriis.

Confirmantur superius dicta.

DECISIO III. Bononien. fideicommissi de Chisteriis.

Subappellatione filiorum, & descendientium, feminæ & descendentes ab eis venient: & licet ab hac regule recessum affirmet Card. del. nc. de fideicom. dis. 3. 8. cum legg. quiores conieciuntur concurrent, que illarum exclusionem suadant, aut volita dignoseatur agnitionis contemplatio: attamen conieciuntur debet per necesse conclude-re, & votum conservandi agnitionem aperte verbis esse exprium, ut feminarum sit admittenda exclusio, at praesens dacio: quodque contemplatio agnitionis minime valeat desumni nec ex alienationis prohibitione, minime ex declaratione. Testator fideicommissum pro confirmatione familiæ condere voluise.

DECISIO IV. Bononien. fideicommissi de Chisteriis.

Pro argumento est recurrentum ad decisionem que istam præcedit.

DECISIO V. Bononien. fideicommissi de Chisteriis.

Confirmandas esse decidunt binas superius adnotatas decisiones, & approbantur omnia fundamenta, que in illis dignoscuntur extensa.

DECISIO VI. Ferrarien. Bonorum.

Feminæ in fideicommissis agnitiis venire non possunt, nec etiam in defectum masculorum, sed bona libera remanent penes ultimum masculum de agnatione, nisi tam feminae efficiant in aliqua parte testamenti expresse vel faciente aliquando vocatz, vel ubi testator non habita ratione agnitione stridet & rigorosè, sed prædictio-nis dumtaxat masculorum in concursu cum feminis fideicommissum institutum simpleriter masculinum. Agnationem autem dicunt fideicommissum, in quo infra- 105 fuit primogenitura, & semper masculi extiterunt vocati, alienatio appetit prohibita, & votum habitum liquet conservandi agnationem.

DECISIO VII. Ferrarien. Bonorum.

Superius dicta confirmantur, multaque adduntur circa fideicommissi extensionem, & suspensionem successionis in fideicommissis, & primogenituras Italiz.

DECISIO VIII. Ferrarien. Bonorum.

Huius decisionis argumentum habetur supra in decisione 6. Discri. ad Thes. de Luca Vol. III.

DECISIO IX. Ferrarien. Bonorum.

Quæ in superiori notatis decisionibus enucleata fuere, approbantur.

DECISIO X. Romana seu Florentina fideicommissi.

Appellatione proximiiorum veniunt femine, nisi tam testator vel agnationem rigorosam contemplaverit, vel feminas expresse in aliquo casu vocaverit, & in substitutione proximiiorum favore facta distinetur non nominaverit, aut deinceps si considerari valeret absurdum quod si testator esset exclusus, remotores vero admisisti, quiores in proximiiorum substitutione comprehendenderentur.

DECISIO XI. Ariminien. Fideicommissi.

Feminarum inclusionem in substitutione proximiiorum de domo hoc decisio excludit ob appositam qualitatem maiusculinitatis in precedentibus substitutionibus, ob vocationem proximiiorum de domo testatoris, ac propter contemplationem agnationem.

DECISIO XII. Ariminien. Fideicommissi.

Argumentum habetur in decisione, que superius adnotata videtur.

DECISIO XIII. Ariminien. Fideicommissi.

Ex eisdem cum quibus in aliis diuibus decisionibus feminæ in vocatione proximiiorum fuerint exclusi, in hac quoque que repelluntur, & quomodo facienda sit legitimatio personæ ad obtinendum fideicommissum ordinatum pro proximiioribus de domo, præsens decisio edocet.

DECISIO XIV. Ariminien. Fideicommissi.

Approbantur quæ in alia decisione decisio dignoscuntur.

DECISIO XV. Ariminien. Fideicommissi.

Est decisio aliam confirmatoria.

DECISIO XVI. Urbinate Fideicommissi.

Nepotes venient appellatione filiorum, si testator exoptaverit familiæ conservationem, licet verba non adint que perpetuatus indicent, cum perpetuatus habatur ex ipso desiderio conservationis familiæ, per quod perpetuum & absolutum fideicommissum promanat. Facultas disponendi concessa filii exteditur etiam ad nepotes, maxime si non fuerit extitudo gratuito, sed onero, vel amplissimus verbi extiterit concepta.

DECISIO XVII. Urbinate Censum.

Vocatione neporum defumitur ex vocatione filiorum, ex quo contemplata fuit agnatio, prohibita alienatio, perpetuatus plures expresa, vetita Trebellianica detractione, ac voti catenates in aliena familiæ vocatione.

DECISIO XVIII. Urbinate.

Consensu.

Nil ultra exponitur, quam id quod in alia decisione superius extensa dignoscitur.

DECISIO XIX. Romana seu Reatinia fideicommissorum de Viciniis.

Nepotes sub nomine filiorum vocatos suis statutur ob prohibiti-

Argumenta Decisionum.

prohibit alienationem, foeminarum exclusionem Trebellianice & legitima detractionem, qualitatis masculinitatis appositionem, ac ex quo apparuit testatorem pro synonymis habuisse verbum, filios, & verbum, descendentes, & consilere declarasse ejus familia.

DECISIO XX. Romana, seu Restina Fideicommissi de Vincentin.

Firmatur id quod constat fuisse in alia antecedenti decisio-ne dictum.

DECISIO XXI. Romana, seu Restina Fideicommissi de Vincentin.

Receditur à superius firmatis, & magistratraliter edocetur quo-cau conjectura que in duabus praecedentibus decisionibus dignoscuntur relata, valent ne potum aliquorun de-scendentium inducere votacionem.

DECISIO XXII. Romana, seu Restina Fideicommissi de Vincentin.

Confirmatur praecedens dictum.

DECISIO XXIII. Surina Fideicommissi.

Quoties filii in conditione positi sunt dispositivè vocati prius succedere debent masculi, & postea foeminas si adsit statutum feminarum exclusum, licet testator posuerit in conditione tam masculos quam feminas cum copula &

DECISIO XXIV. Romana Fideicommissi.

Filiis in conditione positi, si habentur, ac si essent dispositivè vocati, non exinde tamen evenit, quod conferuntur quoque gravati, nisi contraria testatoris desumeretur voluntas, que in decisione arguitur ex subsequenti substitu-tione facta post omnium deficiunt. Fideicommissum quod dependet a conditione, si sine filiis, per filiorum existentiam non expirat, quoties conditio scripta fuerit cum verbo & deficiens, vel conflat testatorum præ oculis perpetuitatem habuisse.

DECISIO XXV. Romana Fideicommissi.

Exponuntur ea qua recensentur in superius apposta decisio-ne.

DECISIO XXVI. Romana Fideicommissi.

Approbantur que supra dignoscuntur extensa.

DECISIO XXVII. Romana Fideicommissi.

Ultra in aliis firmata habetur, quod substitutio intermedia non caducatur per expiracionem prime, si intermedie ab illa non dependat, & diversa in se continetur.

DECISIO XXVIII. Romana Fideicommissi.

Est decisio approbatoria omnium aliarum que in hac causa edita & supra adducta fuerunt.

DECISIO XXIX. Sabini. Predi.

An, & quando alienum aliquo cau concepta, vel ad certum tempus a testatore prohibita, eo lapso permitta censem, pro auctoritate explicatio text. in l. Imperior. 8. ff. de postulat. & pro conciliandis iuris peritorum tentientis, identitas deficiens, vel detractiorum exceptio quando ab immisione agentem repellant.

DECISIO XXX. Romana Fideicommissi.

Prohibitus testatoris, ne bona fideicommissi intra certum tempus alienetur, un importet facultatem disponendi post tempus, quod valde fit controversum, affirmatur, quodque pro certo illam fideicommissi subversione non possit causare, quoties subsequatur clarum, & literale fideicommissum, præstrium mediante substitutione com-pendio qua omnes tempus complectitur, & facultas alienandi in dubia, utpote referibili ad administrationem bonorum fideicommissariorum.

DECISIO XXXI. Romana Fideicommissi.

Argumento non indiget, cum sit dictum, que praecedentem confirmet.

DECISIO XXXII. Romana Fideicommissi.

Pro argumento est recurrentia dictio 30. ab ista confirmata.

DECISIO XXXIII. Romana Fideicommissi de Ruspoli.

Deciditur quidquid in tribus decisionibus, que istam praedictum, decisum appareat.

DECISIO XXXIV. Romana Fideicommissi de Ruspoli.

Facultas alienandi eo tantum cau potest fideicommissi importare subversionem, vel quories illa expresse & direc-tè concepta sit per orationem affirmativam, vel desumatur a contrario sensu per prohibitionem factam intra certum tempus per duplices negaribas, que non habentur ex verbis, non potest disponere sive al tempore de venticinque anni, nec operatur, quoties subsequatur fideicommissum clarum & apertum.

DECISIO XLVII. Romana immisionis.

Collective nomine vocati dicuntur substituti per vulga-re, nisi tamen verba trahunt futuri temporis importa-

DECISIO XXXV. Romana Fideicommissi de Ruspoli.

Ea qua in aliis praecedentibus decisionibus continentur, hic quoque in earum confirmationem habentur, & superaddi-untur, quod habens facultatem alienandi potest disponere usque ad adorantem, sed si subsequatur fideicommissum universale in tota hereditate, de nihilo disponere valet.

DECISIO XXXVI. Romana Fideicommissi de Ruspoli.

Hac dictio approbat, que dicta fuerunt in alia supra re-lata dictio.

DECISIO XXXVII. Aculana Fideicommissi.

Substitutio concepta cum conditione, si sine filiis defec-tit, per filiorum existentiam expirat, nisi tamen contra-ria concurrent conjectura, que oppositum suadent. Plures in proposito enumerantur, & ultius nota ut quod quatenus agatur de fideicommissu ordinario ab ascenden-te, foliagnationis contemplatio sufficit, vel diligens ad plures gradus substitutionem cum aliqua etiam levia conjectura, quodque transfactio bona fide facta liget suc-cessores proprio corum iure venientes.

DECISIO XXXVIII. Aculana Fideicommissi.

Decisionem superius relatam Rota in hac que subsequitur confimat.

DECISIO XXXIX. Avenionen. seu Vasi-nen. Primogenitura.

Agitur de eadem materia, super faciliter fideicommissi per-petuitate ex conjecturis elicitis, que recessum prohibet & solet à famigerato consilio Oldradi.

DECISIO XL. Avenionen. seu Vasi-nen. fideicommissi.

Approbantur superius dicta, traditur modus probandi qua-tilatet primogenitalium, & fructus in fideicommisso particuliari deciduntur deberi non à die mota litis, sed à die quo fideicommissum fuit purificatum.

DECISIO XLI. Avenionen. seu Vasi-nen.

primogenitura.

Affirmatur fideicommissum existentiam dictam in superius duabus editis decisionibus, & limitatur regula in praecedenti tradita, quod ne mpe fructus, licet in fideicommissu particulari à die illius purifications debeat, nihilo minus quoties illud tantummodo ex conjecturis desu-matur, à die mota litis tantum fuit restituendu.

DECISIO XLII. Avenionen. seu Vasi-nen.

primogenitura.

Quoties fideicommissum particulari aliquo modo si dubium, fructus deberti decidunt à die mota litis, & ista incep-ta dicitur ab ipso momento, quo posseior expedivit monitoriorum superiactationibus, licet diu actor steterit ad probandum ejus.

DECISIO XLIII. Avenionen. seu Vasi-nen.

primogenitura.

Deciduntur ea que dicta laquent in praecedentibus decisionibus ab ista confirmatis.

DECISIO XLIV. Romana Fideicommissi de Cribellis.

Substitutione facta in defectum filiorum, nemus complecti-tur casum non existentis filiorum, verum etiam casum existentis, & postea deficiente. Testator si in defectum maiorum feminas vocaverit, intelligimus voca-re voluisse foeminas ultimi masculi, non autem feminas que descendunt à filiis feminis aliorum maiores, nec etiam in subdilem; nisi tamen constaret de testato-ris voluntate eas admittendi.

DECISIO XLVI. Senegalien. seu Anxi-mano Fideicommissi.

Substitutione facta in casu quo heres nollet acceptare hæreditatem, dicitur vulgariter; sed ex verbis futuri temporis trahunt importantibus, ex adiecta qualitate masculinitatis, ex mentione facta de linea, & ex voto conservando agnitionem, per modum artificiale esse fideicommissum firmatur, pro qua inducenda notatur ipsum vo-tum etiam sufficere.

DECISIO XLVII. Romana immisionis.

Collective nomine vocati dicuntur substituti per vulga-re, nisi tamen verba trahunt futuri temporis importa-

Argumenta Decisionum.

concurrent, vel coniecturæ contractum suadentes appre-vent; que autem insufficientes soleant reputari in deci-sione encleatorum.

DECISIO XLVIII. Romana fideicommissi de Avila.

Onus a sumendi cognomen & arma familiæ testatoris, de-scendentibus hereditis scripti in iunctum, de se impor-tat perpetuum, & absolutum fideicommissum, præter-tem si aliqua etiam levis conjectura concurrit, & ad fidei-commissum inductionem plures praesens dictio enumerat.

DECISIO XLIX. Romana Fideicommissi de Avila.

Non indiget argumento, cum sit dictio praecedens conser-vatoria.

DECISIO L. Romana fideicommissi de Avila.

Enumerant eadem fundamenta, que recensita fuerunt in duabus praecedentibus decisionibus.

DECISIO LI. Romana fideicommissi de Avila.

Recipitur sententia, quod ex ore inuncto defendenti co-gnomen, & arma testatoris, defumatur fideicommissum illorum favoris ordinatum.

DECISIO LII. Romana fideicommissi de Avila.

Ea que in praecedentibus decisionibus firma existerunt hic quoque approbantur, pro inductione fideicommissi ex ore defumatur arma, & cognomen testatoris.

DECISIO LIII. Romana seu Avenionen. Bonorum.

Reputatione pluralitate in singularitate ut impedi-veat ratio predilectionis, exigatur quod agatur de de-scendentibus à testatore, non de transversalibus, qui runcratio predicta non soleat attendi. In concurso iuris acre-escendi cum expressa substitutione illa prævaleret. Substitu-tio subsequens conferi debet ab eisdem modis, & conditionibus prima qualificata, præcipue reperiat copula, & si eis separata, in modo sensu perfecta, ac à proprio & diverso casu regulata, qualificata non remaneret, etiam ad eis copula, & que tunc staret incep-tive, designando ordinem substitutionum.

DECISIO LIV. Romana seu Januen. Bonorum.

Decisa superiori decisio emologantur.

DECISIO LV. Romana seu Januen. Bonorum super portionem Joannis Baptiste.

Nil ultra habetur, quam regula que in aliis superius duabus decisionibus dignoscuntur adnotatur.

DECISIO LVI. Romana immisionis.

Testatore qui inter primogenites reciprocum scriptis honorum conservationem in eius, & hæredum familiæ in iunctu linearum reciprocum, in casu delicti scriptis eam non voluisse, decidunt in casu oblitus, ex quo plures sub-stituti, & a principiis pro quolibet Colamello assigna-rit portionem, ac ipse testator transversaliter erat.

DECISIO LVII. Lucano Fideicommissi.

Recipitur generalis regula pro exclusione reciprocæ linea-tus, licet testator conservationem & augmentum familiæ ex optaverit, ob non existentiam verborum que per-pe-tuatæ regule reflexe probarent.

DECISIO LIX. Fani. Fideicommissi.

Quoties defunctus alienationem prohibuit sub precisa con-sideratione, & voto, quod bona manerent individua, volu-isti ceterum reciprocum linearum, licet reciprocum scripsi-terit quod primos, & illam quod alios emiferit.

DECISIO LX. Fani. Fideicommissi.

Superius eas approbantur.

DECISIO LX. Bononien. Fideicommissi super immis-sione.

Linealem reciprocam, que ex conjecturæ soleat probari, scriptam fuisse decidunt ob existentiam plurimorum con-siderantium, ac etiam requisitorum, que per legem con-servantur, quorum litteræ existentia, licet non ex-istere confiteri, adhuc ex aequo plentibus verbis defum-pantur sufficiunt.

DECISIO LXI. Bononien. Fideicommissi.

Sub nomine filiorum non veniunt nepotes, licet non agatur de reddendo gravatum immuniem ab onere restitutio-nis, sed ad effectum inducendi purificationem substitutionis favore alterius lucis vocante, contra ea que scriptis Card. de Luc. de fidei. dif. 71. in haec causa edito.

DECISIO LXII. Tuderina Fideicommissi.

Filiorum nomine nequaquam veniunt nepotes, five agatur de dispositione ascendentis, five dealia transversalis, & si aliquando venirent, admittuntur solùm ad exclusio-nem substituti in favorem hereditis instituti, ne sit dic-decatur decedere sine filiis, vel ad effectum succedendi per

vulgarem, numquam tamen ad effectum succedendi per

fideicommissarum, atque inducendi in filiis onus, & gravamen restitutio-nis, licet contemplata fuerit agna-tio, & femel post verbum illici, fuerit additum & de-scentibus.

DECISIO LXIII. Florentina fideicommissi de Pisticci.

DECISIO LXIV. Vercellen. praten. immisi. sionis.

Sola sufficit dubetas, ut nepotes filiorum appellatione ve-nire non possint, & ad illos excludendos in concursu co-niecturarum prevalere debent tempore illæ, que pro ex-clusione assistunt. Sub nomine filiorum nepotes non ve-niunt, licet vocati fuerint filii nascituri, & cum qualitatē masculinitatis sit dictio, que tractum temporis im-porreret, deficere pervidetur.

DECISIO LXV. Romana Fideicommissi.

Testator qui decemnum fecit fideicommissum, cum ver-bis perpetuatis importunitatis, quod voluerit filiorum nomine vocare nepotes, licet alter loquitus fuerit de filiis, & alter de nepotibus, ac nomen patris & matris a-decierit, in binis, qua subsequuntur, decisionibus appri-medie dicuntur.

DECISIO LXVI. Romana Fideicommissi.

Argumentum haberet supra in decisione, que per istam con-firmatur.

DECISIO LXVII. Aculana fideicommissi, & denasensis.

Testator vocando hæredes et successores, non tantum pri-mi, sed omnes in infinitum comprehenduntur, & nedium heredes sanguinis, sed quoque honorum admittuntur, & licet soleat limitari in dispositione facta ab ascenden-te, attamen ubi agatur de substitutione vulgaris, vel quando hæredes sanguinis amplius non existunt regula prædicta locum etiam obtinet, ut dispositione acciden-tis, in ampliationem dif. 144. & dif. 145. Card. de Luca de fideicommissum.

DECISIO LXVIII. Aculana fideicommissi, & donationis.

Non est opus adnotare argumentum, cum illud sit in alia decisione per istam confirmatur.

DECISIO LXIX. Maceraten. Fideicommissi.

Hæredum nomen nedium institutus, si institutum defi-ndentis comprehendi, si institutum fatus expressi fuerint cum verbo, agli, & si filii per compendiatam extiterint vogati, nomen hæredum non tantum primos, sed ulteriores quoque invitati descendentes.

DECISIO LXX. Maceraten. Fideicommissi.

Confirmatur praecedens dictio.

DECISIO LXXI. Maceraten. Fideicommissi.

Est dictio alterius confirmatoria, & in ea superaddit quod exigitur ad inducendam transfigurationem favore illorum quilibet modo venire possunt ex iudicio testatoris.

DECISIO LXXII. Maceraten. Fideicommissi.

Approbantur superius dicta, & plura traduntur circa vul-gare anom. lam & ius pon. decreendi.

DECISIO LXXIII. Maceraten. Fideicommissi.

Enucleata in decisionibus in hacem causa editis, & supra extensis laudantur.

DECISIO LXXIV. Firman. immisionis.

An & quando sub nomine hæredum veniant hæredes hæ-redis, licet repenter dictiones personales, & relativas ad hæredes nominatos.

DECISIO LXXV. Bononien. Fideicommissi.

Aduic ut remissio fideicommissi, que ex transactione elicitur, urgere valeat, exigunt, quod partes fideicommissi contrahentes, & ipsi transactione dignoverint; non requiritur tamen materialis oculorum inspectio, sed sufficit inspecio, & cognitio per oculos mentis. Licet ad effectum remissio-nis fideicommissi valere dubium sit, an scientia que de-sumitur ex generali testamento exequitione, sufficiens sit, adhuc quiores concurrente conjecturæ, ut esset de-scriptio legatorum, & adhbitio iuris peritorum validare reputari. Transactione iurata cum renuntiatione dis-positioni text. de his, ff. de transact. subfinitetur etiam non probata scientia fideicommissi, super quo trans-figuratur.

DECISIO LXXVI. Bononien. Fideicommissi.

Receditur à superius firmatis, ex quo, ut transactio ex qua arguitur fideicommissi renuntiatione, valida si individualis exoptatur notitia, que non probatur ex generali mentione testamenti, minime ex descriptione legatorum, si fideicommissum in separata oratione apparat exten-

Index Decisionum.

extensus principi transiens minor esset, & transactio Ihera reputaretur, quicis esset dicendum fideicommissum fuisse renuntiatum.

DECISIO LXXVII. Ariminum, Fideicommissi Bandi, & Enea de Bandis.

Remissio fideicommissi futuri non cadit in simili renunciatione iurium, cum incelligitur de iuribus ex causa de praesenti, etiam si renunciatum esset iuri de futuro, cum adhuc renunciatio interpretetur de iure de futuro, ex causa tamen de praesenti; multaque alia habentur ad causam pertinientia exclusionis renuntiationis fideicommissi.

DECISIO LXXVIII. Ariminum, Fideicommissi Bandi, & Enea de Bandis.

Nulla exigitur argumenti extendo, cum reperitur in alia decisione ab ista confirmata.

DECISIO LXXIX. Regnina, Fideicommissi.

Pertractatur de his, que superius aguntur, an scilicet in generali renunciatione comprehendantur quoq[ue] fideicommissi.

DECISIO LXXX. Fanum, immisionis.

Ut contra tertium dari valeat immisione, nequum fideicommissum est probanda, sed quoque iustificandum dominium aliquo tradutum circa validitatem testamenti cœci, & importanter verborum transactionis.

DECISIO LXXXI. Camerino, successions.

Donatio per virum uxori facta, & que de tute revocata non confertur, nisi revocatio expressis verbis fiat, si non ex causa mortis in veniat sub generali fideicommissu subsequenter in testamento condito.

DECISIO LXXXII. Camerino, successions.

Supra habentur argumenti de huius confirmatoria decisionis.

DECISIO LXXXIII. Camerino, Fideicommissi.

Agitur de eodem articulo in precedentibus decisioibus agitato.

DECISIO LXXXIV. Benenensis, Fideicommissi of Manzolis.

Spurios à naturalibus distingui, & in iure tam esse odiosos, ita ut in fideicommissis, in quibus simpliciter vocari fuerint proximiores de domo, spurios non esse admittendos, licet ad eis confundendo admittendi ad successiones naturales, magistrilater affirmatis.

DECISIO LXXXV. Romana, Hereditatis de Rufpolis.

Verba deprecatoria, & commendatoria, & similia inducent fideicommissum quando testator ea protulit animo dispendio. Obligatus restituere unu ex pluribus, non potest eligere quem maluerit, quando fuit à testatore prescriptus certus ordo. Privatio hereditatis quando datur imposta per modum poena, & non per modum conditoris, taliter quod ad effectum privacionis procedere debet sententia judicis. Praeceptum de non molestando non comprehendit molestias iusticias, & tendentes in executionem voluntatis testatoris, & alia de hac materia.

DECISIO LXXXVI. Romana, Hereditatis de Rufpolis, super attentatus.

Attentatorum purgatio demandatur, quando non constat de

INDEX DECISIONUM.

A

Ariminum, fideicommissi, 19. Junii 1690. Molines, Decisio XI.

Eadem 1. Decembris 1690, eodem, Dec. XII.

Eadem 3. Martii 1692. Horvanti, Dec. XIII.

Eadem 5. Decembris 1692, eodem, Dec. XIV.

Eadem 1. Martii 1694. Pio, Dec. XV.

Ariminensis fideicommissi Bandi, & Enea de Bandis, 26. Junii 1697. Molines, Dec. LXXVII.

Eadem 5. Martii eodem, Dec. LXXVIII.

Afculana fideicommissi, 29. Maii 1693. Caprara, Decisio XXXVII.

Eadem 25. Junii 1694, eodem, Dec. XXXVIII.

Afculana fideicommissi, & donationis, 21. Junii 1686. Rondinino, Dec. LXVII.

Eadem 6. Junii 1687, eodem, Dec. LXVIII.

Avenionensis, seu Vaisonae, primogeniturae 4. Decembri 1693. Caprara, Dec. XXXIX.

Eadem 10. Maii 1694, eodem, Dec. XL.

Eadem 28. Januarii 1695. Molines, Dec. XLI.

Eadem 21. Aprilis 1695, eodem, Dec. XLII.

Eadem 16. Maii 1695, eodem, Dec. XLIII.

B

Bononiens, fideicommissi de Gluslerii, 22. Junii 1686. Benincasa, Dec. II.

Eadem 12. Martii 1693, eodem, Dec. III.

Eadem 19. Junii 1693, eodem, Dec. IV.

Eadem 17. Junii 1697. Molines, Dec. V.

Bononiens, fideicommissi super immisione 11. Martii 1697. Urzino, Dec. LX.

Bononiens, fideicommissi, 22. Maii 1666. Verospio, Decisio LXI.

Bononiens, fideicommissi, 1. Junii 1696. Molines, Decisio LXV.

Eadem 1. Martii 1697. Molines, Dec. LXVI.

Bononiens, fideicommissi de Manzolis, 14. Januarii 1697. Urzino, Dec. LXVII.

Eadem 10. Junii 1697, eodem, Dec. LXVIII.

Eadem 21. Februario 1698, eodem, Dec. LXIX.

Eadem 1. Februario 1698, eodem, Dec. LXX.

Camerinen, successions 15. Maii 1684. Mattheio, Decisio LXXXI.

Eadem 4. Maii 1685, eodem, Dec. LXXXII.

Eadem 1. Februario 1686, eodem, Dec. LXXXIII.

F

Index Decisionum.

Fanen, fideicommissi, 17. Junii 1695. Emerix, Decisio LVIII.

Eadem 20. Iulii 1696, eodem, Dec. LIX.

Fanen, Immisionis, 27. Iunii 1695. Pio, Dec. LXXX.

Ferrarien, Bonorum, 28. Junii 1689. Urzino, Dec. VI.

Eadem 12. Maii 1687, eodem, Dec. VII.

Eadem 16. Januarii 1688, eodem, Dec. VIII.

Eadem 14. Martii 1689. Manuel, Dec. IX.

Firmania immisionis, 22. Iunii 1696. Alcorta, Dec. LXXXIV.

Florentina fideicommissi de Pittis, organo de Calvis, Dec. LXIII.

L

Lucana fideicommissi, 22. Martii 1697. Priole, Dec. LVII.

M

Maceraten, fideicommissi, 10. Martii 1697. Benincasa, Decisio LXIX.

Eadem 23. Martii 1699, eodem, Dec. LX.

Eadem 2. Iunii 1690, eodem, Dec. LXXI.

Eadem 29. Januarii 1692, eodem, Dec. LXXII.

Eadem 23. Januarii 1693, eodem, Dec. LXXIII.

Rheginensis Fideicommissi, 27. Junii 1698. Ansaldo, Decisio LXXIX.

Romana, seu Januon, bonorum, 10. Decembris 1696. Molines, Dec. LI.

Eadem 23. Januarii 1698. Molines, Dec. LIV.

Romana seu Januon, bonorum super portione Ioannis Baptiz., 25. Ian. 1698, eodem, Dec. LV.

* Romana Canonus de Salvatiis, Luna 14. Februario 1707. Molines, Dec. LXXXVII.

* Romana Canonus de Salvatiis, Luna 9. Decembris 1707. Molines, Dec. XC.

Romana seu Florentina fideicommissorum de Vicentini, 2. Aprilis 1696. Caprara, Dec. XIX.

Eadem 4. Iulii 1696, eodem, Dec. XX.

Eadem 14. Junii 1697. Molines, Dec. XXI.

Eadem 28. Aprilis 1698, eodem, Dec. XXII.

Romana Fideicommissi, 24. Aprilis 1690. Molines, Decif. XXIV.

Eadem 20. Decembris 1691, eodem, Dec. XXV.

Eadem 22. Iunii 1693, eodem, Dec. XXVI.

Eadem 18. Martii 1695. Taurino, Dec. XXVII.

Eadem 20. Iunii 1695, eodem, Dec. XXVII.

Romana Fideicommissi, 19. Iunii 1682. Emerix, Decisio XXX.

R. P. D. BENINCASA.

Bononiens, successions.

Luna 14. Junii 1697.

ARGUMENTUM ENTUM.

Etiamsi masculi ex feminis comprehendantur sub votatione masculorum, attamen quoties vel expresa

aut tacita testatoris deprehendatur voluntas, admittendi

tantum masculos ex masculis, & numquam masculi ex fe-

mbris succederent; de hac voluntate autem consta-

re, si testator nedum descendentes masculos vocavisset,

sed qualiter quoque adcepisset, nempe quod descen-

denter ex masculis, vel lineam tartum invitavisset

masculinam.

S. U. M. M. A. R. I. U. M.

Fideicommissum factum favore linea masculina non com-

prehendit masculos descendentes ex feminis.

Appellatio descendensum masculorum venient etiam mas-

culi ex feminis.

3. Limita, si testator non subfuerit simpliciter descendentes ma-

sculi, sed qualiter etiam adcepisset, nempe descendente-

rum ex masculis primorum.

4. Abjuratum, per quod descendentes ex matre dilectio excluden-

ter a descendens primis dilectis, est evitandum.

5. Huiusmodi tam non ponderatio considerari non posset in his, que

testator prevenient, quando illius voluntate dubitare non contingit.

6. Appellatio linea masculina non venient masculi ex fami-

lia.

7. Capula, &c, apposita interlineam, & descendentes, apia-

Eadem 20. Martii 1683, eodem, Dec. XXXI.

Eadem 9. Junii 1684. Rondinino, Dec. XXXII.

Romana Fideicommissi de Rufpolis, 11. Maii 1685, eodem,

Dec. XXXII.

Eadem 23. Aprilis 1686, eodem, Dec. XXXIV.

Eadem 13. Junii 1687, Molines, Dec. XXXV.

Eadem 6. Iunii 1689, Manuel, Dec. XXXVI.

Romana Fideicommissi de Cribellis, 23. Martii 1689, Muto,

Decisio XLV.

Romana Fideicommissi de Avila, 16. Junii Emerix 1692,

Dec. XLVII.

Eadem 23. Januarii 1693, eodem, Dec. XLIX.

Eadem 14. Iunii 1694, Molines, Dec. L.

Eadem 1 Junii 1695, Caprara, Dec. LI.

Eadem 27. Iunii 1696, Pio, Dec. LII.

Romana Fideicommissi, 8. Martii 1697, Urzino, Dec. LXV.

Eadem 13. Junii 1697, eodem, Dec. LXVI.

* Romana hereditatis de Rufpolis, Veneris 13. Junii 1704,

Molines, Dec. LXXXV.

* Eadem super Attentatis, Veneris 13. Junii 1704, Molines,

Dec. LXXXVI.

Romana Immissionis, 14. Januarii 1693, Molines, Decisio XLVII.

Romana Immissionis, 5. Decembris 1689, Horvanti, Decisio LVI.

* Romana Primogenitura de Salvatiis super Jocalibus,

& Tabulis pictis, Luna 22. Martii 1706. Molines, Decisio LXXXVII.

* Romana Primogenitura de Salvatiis super Jocalibus,

& Tabulis pictis, Luna 28. Junii 1706. Molines, Decisio LXXXIX.

* Romana Canonus de Salvatiis, Luna 22. Martii 1706. Molines, Decisio XC.

Sabin. Pradisi, 13. Aprilis 1674, Rondinino, Dec. XXIX.

Senogalensis seu Auximana Fideicommissi, 16. Junii 1688,

Caprara, Dec. XLVI.

Surtrina Fideicommissi, 16. Junii 1687, Urzino, Dec. XXII.

Tuderina fideicommissi, 13. Martii 1689, Caprara, Decisio LXII.

Vercellen. Prætensæ Immissionis, 17. Febr. 1698. Muto Dec. LXIV.

Urbevetana Censuum, 26. Martii 1696, Caprara, Decisio XVII.

Eadem 27. Iunii 1696, eodem, Dec. XVII.

Urbevetana Fideicommissi, 10. Maii 1693, Urzino, Decisio XVI.

X. DECISIO L.

Abrederi sibi institutus Hector Maria Ghislerius Ca-

millum ex Fratre Nepote, eique in solium,

quod supererat ex hereditate, filii masculi sub-

fitteris, illis, vel aliquo illorum non extantibus,

vel quandocunque deficientebus, substituit eodem modo

premortui, seu premortui filios, & descendentes masculi-

los in stirps, & non in capita vulgariter, & per fideicommissum :

pronomen — illorum — in prima substitutione appossum, relative se habere tam ad filios Camilli, quam ad ipsum Camillum, ut indifferenter cuiuslibet heredes comprehendat, enim non solum ratio recti sermonis non suaderet, sed communis regula, qua relati semper fita proxima, penitus excludit, *l. si idem i. s. final. abz glo. verb. causam sententiam, ff. do invicione omnia indicem, Abb. consil. 28. nn. 2. lib. 2. & Rota coram Cde. 232. num. 1.*

Et quanvis pro limitatione soleat considerari etiam ex conjecturis verisimilis mens Testatoris, nulla ex adducto urgat in praesenti, quia in unoquaque causa, qui fuerit ex cogitationis, ordinata substitutio adimpleretur; in casu enim existente filiorum, isti Camillo patri substitutio iuxta litteram Testamenti non controversam. Casus non existentia, hoc est non narrativis eorum, considerari non potest, quia temporis conditi Testamenti natu iam erant. Ultimum vero definitio omnia in qualibet etate absque fobole, non minus difficilis erat cogitatu Testatori, dum non solum aliqui iam extabunt filii Camilli, sed plures habuerat, attenta illius, & conligata etate adhuc florida, expressè considerata, ibi — Illas, quae habet, & forsan etiam natus, cum ambo Covinges sint iuvenes. Ultra quod neque in hoc causa debeat substitutio, dum omnibus de scitibus purificari poterat in Alexandro altero Testatoris Nepote, & descenditibus illius.

Nec afficit absurdum sapientius inculcam, & ad sensum huiusmodi difcursus facile eventuratum, quod scilicet descendentes Camilli excluderentur ab illis. Alexander hereditas minus dilecti, & remoti. Quia non solum, ut alii responsum fuit, hoc est supponere, quod esset particulari difcussione dignum, sed admisla etiam illatione, adhuc nullum refutaret absurdum; & considerata namque ingenti Testatoris liberalitate erga primum Neptum, illum alteri in tota hereditate preferente, & quod magis est, cum omnino da facultate alienandi, incongruum non erat, ut eum in modum, & specie quadam compensationis post longam alterius lineg successionem secundi non minus coniunctum, quam amabilis Neptis descendentes confuleret cum solis reliquis, que superesse possent, hereditatis. Ceterum huiusmodi absurdum ex præsumptione majoris, vel minoris directionis Testatoris consideratur, robur obiectio non tribuit, in modo eo cavedunt etsi docet Peregr. de fideicommiss. art. 11. n. 44. cum s. Fufat. cor. 43. n. 54. & precipue ubi extenso fieret de persona ad personam, prout in praesenti, Gabriel. de reg. Juri. consil. 10. n. 9. Menoch. cor. 233. n. 33. Rota coram Eminentissimo Cerro. art. 231. n. 50. & seqq.

Indubitate quoque visum est subsequens argumentum vocationis elicitum ex amplettitudine Partis conditionalis, que singulariter examinata nullum in dispositiva non comprehendit, valeat includere; prior enim partita, Et omnis definiens, interpretari nequit, nisi de omnibus supra votatis, nec per illam iuxta communem sensum. Doctorum alii intelligent in conditione, qui in vocatione expressi non fuerant. Ira Gratius cor. 5. n. 59. lib. 2. Andreol. contr. 184. n. 8. arguit decisio, que revidebit, s. Nefer.

Zedem propromodum rationes ultimum, elidunt argumentum vocationis præsumpta ex vulg. l. Am. Auct. & l. Acu-

sif. tamquam validius ultimo loco a Comitibus excutitur. Cum enim legum illarum fundamentum soli nitatar præsumptione pietatis, que ergo propriam solum Testatoris præsumitur, quam in extraneis, Soccin. Jun. cor. 25. 100. n. 10. lib. 1. Rota de 126. n. 4. Magon. dec. Floren. 5. n. 11. et in causa ubi descendentes ex feminis excluti solent legaliter quilibet præsumpto deliteretur portius, quam declararet voluntatem disponentis, ut optimè per l. unum quodammodo de 26.

legat. probant Peregr. dicto art. 25. n. 10. Rota dec. 374. n. 1. p. 1. divers. & 23. n. 29. & seqq. p. 19. rec.

Que singula facilius admittenda veniunt, quia versum in fideicommissu ordinato non ab ascendentia, sed à transversali, in quibus terminis cessare dictarum legum præsumptionem, uniforme calamo notantur, in l. factio. s. p. 19. regatu. Rota lib. 1. ibi. Ripa n. 55. ubi de communis, ff. ad Trebell. Crat. de success. s. fideicommiss. 9. 22. & 24. aliquid numeri relata 27. per Fufat. 9. 94. & 197. Spada cor. 307. n. 8. lib. 3 Rota dec. 358. n. 5. p. 3. rec. & in Roman. fideicommissi 15. Junii 167. s. 28.

Nec tamen alteri proximè præcedent, mediante dictio, Et, de sui natura ampliative, solitaque aponti inter diversa, ut supra obiectum est, ad huc tam in presenti hypothese, ubi agnatio contemplata fuit, nihil magis importat, quam prior dispositiva, cum etiam in his terminis certi iuri sit, non nisi ad masculos ex masculis relative se habere. Laderch. cor. 153. cir. fin. Gabriei cor. 66. n. 1. lib. 2. Molin. de primog. lib. 3. n. 5. & seqq. Peregr. de fideicommiss. art. 26. n. 29. Rota coram Peñia dec. 902. num. 5. iuxta Lugdum. impress. & dec. 95. n. 16. part. 11. & dec. 269. & 397. ferè utroque per rot. part. 13. recent.

Agnationis autem resipex in Testamento Hecoris non solum tacite, sed expresse appareat. Expressè siquidem dum se declaravit ad huiusmodi dispositiōne devenisse favore Camilli Neptoris pro conservatione eorum familiae, cuius etiam intuito matrimonio illum præcedenter coniuxerat; que verba cum ad naturalem substantiationem referri negantur, ut obseruat præcedens decisio, s. Advertendum,

R. P. D. BENIN CASA.
Bononien. Fideicommissi de Ghisléri.

Lune 12. Martii 1693.

A R G U M E N T U M.

Sub appellatione filiorum, & descendenter, feminæ, & descendentes ales eis venient: & licet ab hac regulare cedentur affirmet Card. de Luç. de fideicommiss. art. 3. 8. cum seqq. quoties

Testamento; quapropter cum fratres de Tanariis descendunt mediante Marchionis Lucretia eorum Matre ab Aloysio filio Francisi Maria Testatoris Nepote, habeantque iura ceffa à Camilla ex eodem quoque stipite descendente, nec illa sit questione circa identitatem bonorum, profecto illis immixto deneganda non erat, cum sub nomine filiorum, & descendenter veniant ab ipso dubio etiam descendentes ex feminis, l. fin. & Aub. sequen. C. de suis, & legi. s. 81 qui agit ab hereditate ab hereditate ab intest. venient. Fufat. de subist. g. 325. n. 3. & seq. Catill. contr. lib. 3. cap. 29. n. 12. & 1. Rota post Bonden. collid. legal. & de h. a. i. & post Torr. de pac. f. 1. Success. art. 47. utroque num. 2. In Bononien. fideie, de Ghisléri 24. Januarii 1686. s. oritur, & 17. Maii 1686. in princ. coram R. P. D. meo Hervault, confirmata 4. Iuli 1687. coram Rever. Hispaniar. Nuncio, & in alia Bononien. fideicommissi de Ballarini 3. Junii 1689. s. fundatum coram R. P. D. meo Caprara.

Neque ex quia Carolus Testator opacis sumumperd dignitatem, & nobilitatem familiæ sua conservari, & angari, ut in proemio expressis, exinde argui valer, quod ordinare voluerit familiæ agnatum fideicommissum, in quo feminæ, & filii ab eis progeniti venire non possint sub communibus verbis descendenter, etiam in defectum masculorum 4 ex firmatis in dec. 203. & dec. 42. p. 2. rec.

Quoniam cum Actores fundatum habeant nudum in iuris dispositione, verum etiam in naturali, & propria significacione verborum, ex superiori allegatis, certe ad ostendendum contraria disponentes voluntatem sub fundamento agnatum fideicommissi, adeo perspicue, & convinctentes requirunt conjectura, ut necessario, & ferè ad evidenter exclusionem descendenter, ex feminis preseverant.

6 Narrativa attendi debet in concursu dispositio, quatenus verbis dispositio sine dubio, fœcius est contra.

7 Verba indicantia desiderio Testatoris conservandi agnationem, non important perfectam, & contemplat illius voluntatem ipsius agnatum conservandi.

8 Appellatione familia abque expressione cognominis, venientem masculi quam feminam.

9 Prohibitio alienationis non soler emitti in ordinatione fideicommissi agnari.

10 Prout nec in qualibet substitutionum gradu feminarum exclusio.

11 Neque agit ab masculinitate.

12 In fideicommisso ordinato pro f. o. f. conservatione familiæ venientiam feminam, ad differentiam fideicommissi conditi pro conservatione agnitionis.

13 Ex substitutione agnitorum cum qualitate masculinitatis non inducit fideicommissum simpliciter agnitionis in perpetuam feminarum exclusionem.

14 Ratio agnitionis, ramquam à iure exquiratur, non exgradientur, & termino à disponente ordinari.

15 Verbi ordine, modo, & forma in scripta, singula difference indicant Testatoris mentem quod sub sequenter dispositio.

16 Prudentia est consilium preferre non solum fratrem subfamilias, sed etiam eis liberis.

17 Modus censorius conformia extremis.

Una pars Testamenti aliena declarat.

18 Qualitas apposita in una substitutione, non censorius reperiatur in altera, in qua diversa appearat vocata persona.

19 Attributio feminarum ex hereditate transversali, alibus in exclusione femininarum descendenter, si accidentalis sit, nullum effectus absurdum.

20 Fideicommissum agnitionis numquam confatur conscientum, si illud ordinatum fuerit sicut de descendenter quoniam agnitionis, quorum appellatione venient etiam feminam. O. n. 21.

21 Feminarum exclusio in uno casu non repugnat illarum inclusione in alio casu.

DECISIO XXIV.

Agnitionis validitate, & Justitia duplicitis immixtis sententiis late favore D. Marchionis, & fratribus de Tarariis Rota hodie respondit confare de dubiis, quia in foro Archiepiscopali Civitatis Bononiae ubi hac causa fuit primo agnita, duobus sententiis habent vim trium, ex peculiaritate Constitutione S. Me. Gregorii XV, de qua memini Rota coram Royas dec. 2. ferè per rot. etiam posterior illarum latitudo extra idem Tribunal causa namque appellationis cum dicatur esse de appendiculis præcedentis iudicant, tempore censorum eadem in secunda infinita, prout era in prima, proindeque subiecti statutis illius fori, in quo prima sententia prolata fuit, Glof. & D. in Iudicis. O. n. 1. si ita demum C. de procurat. Rota dec. 330. n. 1. & 2. divers. dec. 154. n. ro. post Pacific. de Salvian. cor. Royas dist. dec. 2. num... & in rec. dec. 15. n. 1. & 2. p. 18.

Validitas autem utrinque sententie indubitate resultat ex actis, & iustitia ex clara dispositione Testamenti quondam D. Cap. Caroli de Ghisléri, qui divisa hereditate in duas eque partes, & vocatis quoad unam in stirpes quinque Neptibus ex Francisco Maria, & quod alias unicus Nepote superficie ex Virgilio ipius Germanis Fratribus, substituit resipex in paribus prædictis eorum filiis, & descendentes legitimos, & universales in infinitum, prout latius ex

specie prohibitionem alienationis bonorum, que regulariter omitti non solet ab illis, qui agnationem conservare defiderant, ut inquit Redenach. cor. 38. n. 62. lib. 1. Rot. dec. 490. n. 11. s. et tunc circa fin. p. 4. diversum etiam ab non appositum expressè in quolibet substitutionum gradu feminarum exclusionem, Capyc. Latr. dec. 128. n. 15. et seqq. Rot. coram Duoz. Jun. dec. 46. sub n. 7. et seqq. et dec. 74. n. 15. et 16. tum denique ob prætermis qualitatibus masculinitatis tam in parte dispositio, quam etiam in conditionali, in quarum utramque se fundant Actores, ut prosequitur idem Capyc. Latr. dec. 728. n. 33. Rot. coram Merlin. dec. 890. n. 13. & cor. Peutinger. dec. 358. n. 6. et seqq. Quamobrem cum Testator hic non accepit familiæ nomen in rigida significatione pro foliis masculi.

masculis; sed in mitori, & legali admittendo etiam feminas, profecto necessaria non est consequentia, quod substitutio controversia ad filios agnatos masculos restrigi debet, ut distinguendo rationem agnationis ait alia familia conservanda, notat Altograd. conf. 66. n. 80. tom. 2. Castill. conf. lib. 6. c. 131. n. 21. 26. & 27. Rota coram Rembol. a. dec. 475. n. 1. & seqq. dec. 453. n. 5. p. 3. & dec. 287. n. 6. p. 19. rec.

Multoque minus refractioem huiusmodi pati potest ex eo, quod Carolus finita linea predicta Dilectissimum subfiliis ordinis successorum Agnatos proximiores masculos de familia; omisisti siquidem, quod ubi deficit ratio simplex Agnatorum vocatio, prout eam non supplet adiuvanta qualitas in casu agnatorum, quae solam sexus disponit, ut in terminis primis propositionis confutetur Bardellon. conf. 81. n. 28. & 29. lib. 1. Fusar. de Success. g. 15. n. 31. 9.499. n. 2. Rota dec. 282. n. 4. p. 2. rec. & de secunda scripturam Peregr. de fidei. art. 25. sub. n. 26. & 27. Mart. de success. legal. g. 1. art. 2. sub. n. 5. Rota dec. 224. n. 7. & 8. p. 11. rec.

Placuit pte ceteris responsio, quod ubi etiam desideratur in his postremo substituti conservari, & augeri eius famili splendorem, non exinde excludi posse, quod tale votum habuerit etiam in descendentiis ex Nepotibus, cum irregularitate non sit de illa suffice sollicitum in una dumtaxat dispositionis parte, focus in alia. Ratio quippe agnationis tamquam ex Jure exorbitans non egreditur causam, & terminos a diponente ordinatis, Cyriac. contrav. 73. n. 30. & 74. n. 8. Rot. cor. Dunoz. Jun. dec. 74. n. 6. & seqq. & in Successione fideicommissi 16. Junii 1687. f. Non bene demum, coram Reverendissimo Domino meo Manuel Episcopo Zamoren.

Quod fortius stringent rimatis non solum particularibus clausulis restrictis, cum quibus prefatam desiderium alias pro migra verba conclusa sunt, nimis in ordine modo, & forma infra scripta, quo singula differunt indicant Testamento quod subsequenter disposita, Garz. conf. 72. sub. n. 5. n. 3. ver. modo. & ordine praecipris lib. 3. Altograd. conf. 66. sub. n. 5. ver. modo. & ordine praecipris lib. 1. Rot. dec. 243. ex num. 10. p. 12. rec. & novissime in Anconitana Præd. 12. Decemb. precepti proximè, f. nec obste cum seqg. coram Reverendiss. Domino meo Decano; sed respectu præcipue disretivo modo loquendi in viceferibus eiusdem substitutione Agnatorum; nam prius vocando, ut dictum est, singulos descendentes ab eius Nepotibus, qualiter masculinitatis penitus despici, itidemque coram linea in conditione posita sicut militem qualiter non adiecit. Unde cum diversimode locutus fuerit quod Agnatos, deinde substitutis, validissime infertur, quod sit illis præstabilitudin istud totam descendientiam Nepotum, sic revera, quod istam prævalere tantum voluerit Iura sanguinis, non revera Agnationis; et enim prudens confilium præferre non solum fratrem substitutis, sed & eius liberos, ut inquit Jurisconsult. in Lucca 85. in fin. f. de hered. infinitis. Peregr. conf. 58. per totum, & signanter n. 2. circa fin. lib. 5. & in tract. de fidei. art. 21. n. 8. post mod. nov. ad advertendum. Rot. dec. 58. n. 6. & 1. p. 5. rec. cor. Carill. lo. dec. 147. n. 8. & seqq. & in Faventia Bullif. 7. f. fin. & 20. Novemb. 1690. C. ultra quo cor. R.P. D. meo Molines.

Non suffragante replicatione, & quod cum instituto facta ab initio de filiis masculis, & ultimo invitentur masculi, debeat proprieate repetita qualitas masculinitatis etiam in intermedio substitutionibus, ex generali presumptione, & iuriis regulari, quod media confiteretur conformia extremis, & quod una pars testamento aliam declarat, leximmo, f. de verbis. f. sensu. qui filium in prime, & 1. p. 2. plurimum, f. fin. ff. de verbis. Erenim obiectum usquerat, quoties aegreter de pluribus substitutionibus factis in una, & eadem oratione, elenque per se nominum generi, & in eadem parte. Testamento, scimus vero quoties illæ ordinata sint inter diversas Personas, & quidem in diversa, & separata oratione; tunc enim quia inter vocatores potest concurrens diversa Testatoris affectio, atque ita probabilis ratio differentia, cur magis in uno, quam altero gradu premisa qualitas adiecta fuerit, eius tacita repetito non admittitur, Molin. de Primo gen. a. lib. 3. c. 5. n. 57. cum dubio seqg. Mantic. de coni. lib. 7. titul. 13. sub. n. 8. Ror. coram Ludovil. dec. 514. sub. n. 6. cum sequentibus, ibique Add. o. 17. coram Pamphil. 153. ex n. 9. & in rec. dec. 253. n. 5. p. 17. & laetus dec. 658. n. 5. & seqg. p. 18.

Tandem non refutatur alia potissima coniectura deducita ab absurdio vitando, quod nemp admitta huiusmodi interpretatione agnati proximiores, licet explicitè Testator vocati, remanerent exclusi à feminis descendientibus ex hereditibus transversalibus, & nihilominus illos minimè

excluderent ipsi met filia Testatoris, quæ ubi natæ fuissent, aliud communem ab hereditate sperare non possent, quām provisionem de sola date sc. 7000. pro qualibet.

Quoniam argumentum in utroque eius membro manifesta labora fallacia; quo enim ad primum advertebant DD. quod femine descendentes ab institutis prelati quidem fuerint in successionis processu, non verò in ingressu Proximo. ribus de familia, & propterè cum admisso illarum in hoc casu esset merè accidentalis, & non secundum se, ut potest inducere principiū masculinū, nullam involveret inconciliabilem repugnantiam, quæ absurdum reddat disponitum voluntatem, ad tradita per Amat. resol. 1. sub. n. 89. Card. de Luce de fidei. art. 16. n. 8. & in dec. Sicula apud endem. sub tit. de fidei. art. 18. n. 17. Rot. coram Bich. dec. 622. n. 1.

Quo verò ad secundum facilius obiectum solvit, considerando, quod si Carolus reliquias unum seu plures filios masculos, & descendentes quoscumque in ipsis Linea, ad hoc ut siti succederent in universa eiusdem hereditate, præcedentes omnes substitutiones tam quod Neptores, quam quod reliquias proximiores agnatos penitus abolevit. Quo stante inevitable confligit dillema, quod aut in eventu nativitatis filiarum, certa fuisse illarum successio, ut potest veinentum appellatione descendientum quorundamque, & non solum celsante in hoc casu præcedentium substitutionum concursu, cessaret etiam argumentum, in eo fundatum ab absurdio vitando, sed, quod fortius est, rueret insuper tota machina preter agnati fideicommissi, cum non tantum proprii filii masculos a se Progenitos, verum etiam propter feminas eis descendentes tandem despiceret agnationem, Petr. de fideicommissi. g. n. 195. Addenda ad Molin. de Primogen. lib. 3. c. 5. sub. n. 2. & coram Card. Cerro. decr. 480. num...

Aut verò successio filiarum remaneret incerta, ob subsequentem provisionem dotorum eis unicæ in Testamento relictum, & cum æquæ certus evaderet seminarium transversalium, aliorumque agnatorum concursus, argumentum sub adeo anticipato antecedenti, vel subsequenti, partis intentionem non concluderet, Bartol. in ambiguo. ff. de verbis 21. dub. Gratian. de script. 303. n. 25. Rot. dec. 279. n. 1. p. 8. tom. 2. cum concordantia in adit. ad dec. 242. n. 71. p. 9. rec. Eoque minus in hac facti specie, quia data etiam exclusione filiarum, attamen cum non est simplex, & absoluta, sed respectiva propter masculos, & pinguis provisio domum, in summa feitorum 7000, certè non rediret odiosam, & absurdam in aliis diversis cibibus admissoem feminarum, 22. quæ simili provisio honorata non fuerit, Rot. cor. 45. sub. n. 38. & 41. lib. 4. Altograd. conf. 83. n. 51. lib. 2. Rot. coram Seraphin. dec. 88. n. 8. & seqq. & coram Carill. dec. 147. sub. n. 12. p. 13.

Et ita reicitur alia levioris ponderis, decisum fuit utramque &c.

R. P. D. BENIN CASA.

Bononiæ. Fideicommissi de Ghisleris.

Veneris 10. Junii 1693.

Pro argumento est recurrendum ad decisionem que istam præcedit.

S U M M A R I U M.
1. Appellatio filiarum, & descendientium, venient etiam descendentes ex feminis.
2. Limita, quoties coi filiarum efficiat contraria dispositiones voluntatis ostendat.
3. Sub nomine familia agnata solum testatoris designata reputatur.
4. Fideicommissum conditum pro agnatione feminas non includit.
5. Exclusio descendientium ex feminis quando dicatur voluntatis.
6. Discretus ad plures gradus substitutionum, & qualitas masculinitatis etiam in substitutione probet argumentum voluntatis exclusio descendientium ex feminis.
7. Qualitas masculinitatis repetita in principio, & fine, conservatur etiam voluntate in substitutionibus intermediois.
8. Exclusio feminarum à paterna hereditate devertit ad arguendam etiam exclusionem descendientium earum.
9. Pro concludentia exclusione descendientium ex feminis valida reputatur consideratio absurdii.
10. Familia conservacionem in descendientibus ex feminis Testator coniugii nequit obesse inunctione eneris assumendi armis, & cognomini eius familiae.

11. Fi-

11. Fideicommissum agnatum non dicitur constitutum ex tantum quod testator respergit ad conservationem seu incrementum propria familia.

12. Appellatione familia comprehenduntur etiam feminas, & descendentes ab eis.

13. Ampliatur, etiam si dictum apparent pronomen (fus.)

14. Discretus ad plures gradus substitutionum abque prohibitiō alienationis non urget pro exclusione descendientium ex feminis.

15. Qualitas masculinitatis denoras tantum predilectionem suam, non vero exclusionem descendientium ex feminis.

16. Huiusmodi qualitas aduersa in substitutione extendi non valit ad lineam descendientiam hereditatis.

17. Reductor ratio huius sententiae.

18. Eadem qualitas non constitutur volita in substitutione ordinata in separata oratione, & favore diversarum personarum.

19. Expositor. dec. 40. n. 7. p. 19. rec.

20. A regula quod appellatione filiorum, & descendientium veniant etiam descendentes ex feminis, non recidunt, nisi ex conjecturis quo efficaces sint, & necessario constudantur.

DECISIO IV.

Quamvis regulariter sub appellatione filiorum, & descendientium, in fideicommissariis substitutionibus descendentes etiam ex feminis vocati censeantur ad Text. in 1. fin. C. de fidei. & leg. legitim. attamen quia ubi conjecturam efficacia contrariam disponitum voluntatem ostendit, limitationem regula temporis obtinet, ut videtur est in dec. 203.

2. & dec. 43. 2. pars. 12. rec. & alibi passim: plures ex eis hodie cum labantur ab informitatis contra Marchionem Casarem, & fratres de Tanariis, ut recidi posset a resolutis coram in hac causa sub die 12. Martii præteriti ubi favore illorum, quamvis descendenter ex feminis immisso decreta fuit in bonus fideicommissi, de quo despiciatur; maturo tamen sub examine in hodierna audiencia omnibus consideratis, standum ad huc esse in decisus resolutum fuit.

Prima inter alias causa validissima defumebatur ex proposito dispositionis, ubi Carolus de Ghisleris sicut aperte voluntatem constitutus agnatum fideicommissum per hoc verba, lib. 1: Capens sumpper dignitatem, & nobilitatem familiæ sua conservari, aquæ augeri: cum enim sub nomine familie agnati non solum testatoris designata reputetur, ad Text. in leg. pronunciatione, §. familia, ibique glost. f. de verbis significi. & latè tradit Simon de Pretis de interpret. ultim. volunt. lib. 3. interpret. 3. dubit. 1. folio. 10. num. 25. Rota coram Cerro dec. 110. num. 11. consequentia esse dicebat, quod ab huiusmodi dispositione fratres de Tanariis excludi debeant tamquam descendentes ex feminis, in quibus rigorose agnatum conservari non potest, Gabr. conf. 116. n. 2. lib. 2. Rot. dec. 174. n. 7. part. 1. & dec. 224. n. 7. part. 11. ea postmodum ratione urgente, quia ratio conservanda agnationis, tamquam exorbitans à iure, de casu ad casum & extra terminos à testatore expressos excentronem non patitur, ut dictum fuit in decisione quo revidetur, §. Placuit pro 17. esteriori.

In nihilum refragante, quod sicut media extremis presumunt semper uniformia, sic intermedio substitutiones cum eadem qualitate masculinitatis velista censeantur sicut prima & postrema, quia placuit responsio alias data quod nemp hoc procedat, ubi agitur de pluribus substitutionibus in una eademque oratione factis, secus ubi sunt ordinatae inter diversas personas, & sub diversa, & separata oratione complectuntur; sicut enim in hoc casu non cadent semper esse potest disponitum affectio, & voluntas, sic argumentum tacite repetitionis eiusdem qualitatibus admitti non poterit, Mantic. de coni. lib. 6. tit. 13. n. 10. Fusar. de subdit. quest. 403. n. 8. Adden. ad Buratt. decr. 202. n. 9. Rota dec. 153. n. 5. part. 17. & decr. 638. n. 5. part. 14. rec.

Insistendum autem hodie visum non est in responsione ad conjecturam elicitan ex absurdo quod sequeretur, si filii testatoris in concursu aliarum femininarum remanerent excepti, quia talis superbum obiectio satisfactum DD. censuerunt in decisione quo revidetur, §. Tandem non refragatur. Ad ultimam vero de non allatum replicatum fuit recorquentem eis in exclusionem pretensis agnationis, que sicut ubi ratione agnatum conservari solet, ita in presenti ubi cessaat huiusmodi substitutiones fratres de Tanariis excludi debeant tamquam descendentes ex feminis, in quibus rigorose agnatum conservari non potest, Gabr. conf. 116. n. 2. lib. 2. Rot. dec. 174. n. 7. part. 1. & dec. 224. n. 7. part. 11. rec. attentiona præcipue adlectione pronominis /n/, cum qualitate nobilitatis, & dignitatis excludenti feminas, & comprehendendi tammodo masculos ex masculis, Peregrin. de fidei. art. 25. n. 47. cum aliis cum allegatis.

Proxima huius expetenditur altera deceptio ex digestis, quod subditus gradus substitutionum, & ex qualitate masculinitatis etiam in substitutione voluntatis ostendit, lib. 3. interpret. 3. dubit. 1. folio. 10. num. 25. Rota coram Cerro dec. 110. num. 11. consequentia esse dicebat, quod ab huiusmodi dispositione fratres de Tanariis excludi debeant tamquam descendentes ex feminis, in quibus rigorose agnatum conservari non potest, Gabr. conf. 116. n. 2. lib. 2. Rot. dec. 174. n. 7. part. 1. & dec. 224. n. 7. part. 11. rec. attentiona præcipue adlectione pronominis /n/, cum qualitate nobilitatis, & dignitatis excludenti feminas, & comprehendendi tammodo masculos ex masculis, Peregrin. de fidei. art. 25. n. 47. cum aliis cum allegatis.

Insistendum autem hodie visum non est in responsione ad conjecturam elicitan ex absurdo quod sequeretur, si filii testatoris in concursu aliarum femininarum remanerent excepti, quia talis superbum obiectio satisfactum DD. censuerunt in decisione quo revidetur, §. Tandem non refragatur. Ad subdit. quest. 403. n. 8. Adden. ad Buratt. decr. 202. n. 9. Rota dec. 153. n. 5. part. 17. & decr. 638. n. 5. part. 14. rec.

Insistendum autem hodie visum non est in responsione ad conjecturam elicitan ex absurdo quod sequeretur, si filii testatoris in concursu aliarum femininarum remanerent excepti, quia talis superbum obiectio satisfactum DD. censuerunt in decisione quo revidetur, §. Tandem non refragatur. Ad subdit. quest. 403. n. 8. Adden. ad Buratt. decr. 202. n. 9. Rota dec. 153. n. 5. part. 17. & decr. 638. n. 5. part. 14. rec.

Insistendum autem hodie visum non est in responsione ad conjecturam elicitan ex absurdo quod sequeretur, si filii testatoris in concursu aliarum femininarum remanerent excepti, quia talis superbum obiectio satisfactum DD. censuerunt in decisione quo revidetur, §. Tandem non refragatur. Ad subdit. quest. 403. n. 8. Adden. ad Buratt. decr. 202. n. 9. Rota dec. 153. n. 5. part. 17. & decr. 638. n. 5. part. 14. rec.

Insistendum autem hodie visum non est in responsione ad conjecturam elicitan ex absurdo quod sequeretur, si filii testatoris in concursu aliarum femininarum remanerent excepti, quia talis superbum obiectio satisfactum DD. censuerunt in decisione quo revidetur, §. Tandem non refragatur. Ad subdit. quest. 403. n. 8. Adden. ad Buratt. decr. 202. n. 9. Rota dec. 153. n. 5. part. 17. & decr. 638. n. 5. part. 14. rec.

Insistendum autem hodie visum non est in responsione ad conjecturam elicitan ex absurdo quod sequeretur, si filii testatoris in concursu aliarum femininarum remanerent excepti, quia talis superbum obiectio satisfactum DD. censuerunt in decisione quo revidetur, §. Tandem non refragatur. Ad subdit. quest. 403. n. 8. Adden. ad Buratt. decr. 202. n. 9. Rota dec. 153. n. 5. part. 17. & decr. 638. n. 5. part. 14. rec.

Insistendum autem hodie visum non est in responsione ad conjecturam elicitan ex absurdo quod sequeretur, si filii testatoris in concursu aliarum femininarum remanerent excepti, quia talis superbum obiectio satisfactum DD. censuerunt in decisione quo revidetur, §. Tandem non refragatur. Ad subdit. quest. 403. n. 8. Adden. ad Buratt. decr. 202. n. 9. Rota dec. 153. n. 5. part. 17. & decr. 638. n. 5. part. 14. rec.

Insistendum autem hodie visum non est in responsione ad conjecturam elicitan ex absurdo quod sequeretur, si filii testatoris in concursu aliarum femininarum remanerent excepti, quia talis superbum obiectio satisfactum DD. censuerunt in decisione quo revidetur, §. Tandem non refragatur. Ad subdit. quest. 403. n. 8. Adden. ad Buratt. decr. 202. n. 9. Rota dec. 153. n. 5. part. 17. & decr. 638. n. 5. part. 14. rec.

Insistendum autem hodie visum non est in responsione ad conjecturam elicitan ex absurdo quod sequeretur, si filii testatoris in concursu aliarum femininarum remanerent excepti, quia talis superbum obiectio satisfactum DD. censuerunt in decisione quo revidetur, §. Tandem non refragatur. Ad subdit. quest. 403. n. 8. Adden. ad Buratt. decr. 202. n. 9. Rota dec. 153. n. 5. part. 17. & decr. 638. n. 5. part. 14. rec.

Insistendum autem hodie visum non est in responsione ad conjecturam elicitan ex absurdo quod sequeretur, si filii testatoris in concursu aliarum femininarum remanerent excepti, quia talis superbum obiectio satisfactum DD. censuerunt in decisione quo revidetur, §. Tandem non refragatur. Ad subdit. quest. 403. n. 8. Adden. ad Buratt. decr. 202. n. 9. Rota dec. 153. n. 5. part. 17. & decr. 638. n. 5. part. 14. rec.

Insistendum autem hodie visum non est in responsione ad conjecturam elicitan ex absurdo quod sequeretur, si filii testatoris in concursu aliarum femininarum remanerent excepti, quia talis superbum obiectio satisfactum DD. censuerunt in decisione quo revidetur, §. Tandem non refragatur. Ad subdit. quest. 403. n. 8. Adden. ad Buratt. decr. 202. n. 9. Rota dec. 153. n. 5. part. 17. & decr. 638. n. 5. part. 14. rec.

Insistendum autem hodie visum non est in responsione ad conjecturam elicitan ex absurdo quod sequeretur, si filii testatoris in concursu aliarum femininarum remanerent excepti, quia talis superbum obiectio satisfactum DD. censuerunt in decisione quo revidetur, §. Tandem non refragatur. Ad subdit. quest. 403. n. 8. Adden. ad Buratt. decr. 202. n. 9. Rota dec. 153. n. 5. part. 17. & decr. 638. n. 5. part. 14. rec.